

Изборном већу
Филозофског факултета у Нишу

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
Пријављено: 25. 11. 2016.			
Општа	Српска	Јужнословенска	Друга
192/19			

Комисија за писање Извештаја о пријављеним кандидатима према расписаном Конкурсу за избор сарадника у звање асистент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Општа књижевност и Упоредно проучавање јужнословенских књижевности*), у саставу:

1. доц. др Дејан Милутиновић, председник (Филозофски факултет у Нишу),
2. доц. др Данијела Костадиновић, члан, (Филозофски факултет у Нишу),
3. проф. др Душан Живковић, (ФИЛУМ Крагујевац),

Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу подноси следећи:

ОДГОВОР КОМИСИЈЕ НА ПРИГОВОР САВЕ СТАМЕНКОВИЋА

На Извештај комисије за избор сарадника у звање *асистент* за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Општа књижевност и Упоредно проучавање јужнословенских књижевности*), који је стављен на увид јавности 27. 10. 2016. године, Сава Стаменковић, дипломирани филолог за књижевност и српски језик и студент Докторских академских студија филологије, поднео је приговор 27. 10. 2016. године (бр. 192/71). Након увида у текст приговора, Комисија је **ОДБАЦИЛА** исти, у начелу и у појединостима, с обзиром на то да:

1. није утемељен у важећим законским актима,
2. није утемељен у *Извештају* комисије,
3. није аргументован, јер се поједине тврдње заснивају на позивању на трећа лица, без пратећих текстуалних или других видова релевантних доказа,
4. у једној мери односи се на податке, према *Правилнику о избору у звање наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, ирелевантне за избор сарадника за предмете Општа књижевност и Упоредно проучавање јужнословенских књижевности.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I

Приговор Саве Стаменковића у вези са изношењем мишљења Комисије о научном и стручном раду, те о способностима за наставни и научни рад кандидата пријављених на конкурс (а у оквиру овог одељка, и о раду Саве Стаменковића као једног од кандидата који су послали пријаву на конкурс), Комисија сматра неоправданим јер се ни у једном сегменту *Извештаја* радови Саве Стаменковића не оцењују, нити квалификују „као ненаучни“, напротив.

1. На 13. страни Извештаја стоји: „**Научни радови** Саве Стаменковића обухватају области опште и српске књижевности, односно област упоредног проучавања јужнословенских књижевности.” „Ипак, основни недостатак **научних радова** Саве Стаменковића...”

На 35. страни, код индикатора који се тиче објављених научних и стручних радова у међународним и домаћим часописима и научним публикацијама, стоји: „Сава Стаменковић има већи број **радова**.”

2. Сходно члану 50, ставу 5. *Правилника о избору у звање наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, где је прецизирано:

„Извештај комисије садржи биографске податке о кандидатима, податке о досадашњем образовању и научном и стручном раду, **мишљење о научном и стручном**

раду, податке о досадашњем ангажовању у наставним и другим активностима, **мишљење о склоности и способности за наставни и научни рад**, за сваког пријављеног кандидата, као и предлог за избор једног кандидата у одговарајуће звање”,

Комисија је била у обавези да изнесе своје мишљење по питању научних радова свих пријављених кандидата. Дакле, Комисија није ни оспоравала, ни констатовала, ни потврђивала научност радова пријављених кандидата, већ се руководила *Правилником* и давала је своје мишљење **о радовима као показатељима** склоности и способности пријављених кандидата за наставни рад асистента.

3. Комисија сматра да је теоријско-методолошка заснованост и склоност ка таквом начину писања и промишљања из више разлога значајна за кандидата који треба да буде изабран у звање асистента. Најпре, овај став Комисије утемељен је у исходима актуелних акредитованих студијских програма основних и мастер студија (на којима ће будући асистент држати вежбе): „Студенти стичу одговарајућа знања из науке о књижевности – књижевноисторијска, теоријска и методолошка, чиме се оспособљавају за тумачење и вредновање књижевних дела.” (доступно на: <http://www.filfak.ni.ac.rs/studije/osnovne/srbistika>). „Усавршавање и продубљивање теоријско-методолошког појмовног апарата и приступа књижевности у историјском и савременом контексту.” „Оспособљавање за самостални аналитички и критички приступ појединим књижевним делима, те за истраживање српске књижевности у оквирима јужнословенских и европских књижевности, као и њене позиције у савременој култури.” (доступно на: <http://www.filfak.ni.ac.rs/studije/master/filologija>). Пошто су кандидати који су се пријавили на Конкурс студенти докторских студија, навешћемо и специфичне компетенције студента Докторских студија филологије: „Способност да решава научне и стручне проблеме уз употребу научне методологије.” (доступно на: <http://www.filfak.ni.ac.rs/studije/doktorske/filologija>).

4. Приликом давања мишљења о научним радовима кандидата, Комисија се држала одређења *научног рада* у релевантним уџбеницима. Наводимо цитат из уџбеника *Техника писања научно-стручних радова* (Весна Милтојевић, Драгана Павловић, Филозофски факултет у Нишу, 2012) који представља примарну литературу на курсу *Основе академског писања*, на првој години Основних академских студија србистике:

„Научним се називају радови у којима су изложени резултати теоријских, емпиријских, односно теоријско-емпиријских или емпиријско-теоријских истраживања о новом научном питању, уз примену новог приступа и метода код већ обрађиваног питања/проблема, са јасно одређеним циљевима истраживања (научна дескрипција, научна класификација и типологија, научно откриће, научно објашњење, научно предвиђање, научно проверавање), уз поштовање основних методолошких принципа.” [14]

„Семинарски радови, као и есеји, завршни радови и дипломски радови су интерног карактера. Семинарски рад представља писани рад једног студента, мада може да се ради и тимски. Циљеви израде семинарског рада су: упознавање студента са одређеном облашћу научне дисциплине кроз детаљну разраду теме из те области, стицање сазнања о изворима и начинима коришћења прибављених информација, стицање знања о структури рада, стицање искуства у погледу језика, стила, садржаја и техничке обраде текста, као и знања и вештина у писању радова у смислу припреме за писање завршног, односно дипломског рада, мастер рада и докторске дисертације...” [21]

II

Приговор Саве Стаменковића у вези са припадношћу/неприпадношћу његових научних радова областима Опште и Упоредне књижевности:

„Када се говори о процени да ли су радови везани за област за коју се асистент бира, и ту Комисија греша. Изабрани кандидат Милена Станковић има само један рад из Опште књижевности и ниједан рад из Јужнословенских књижевности. Ја имам 8 'признатих'

(заправо, 10 – један рад, *Поеџика крајџке љриче*, није категоризован, један *Релиџија 'Земљоморја' Урсуле Лејвин*, прихваћен је за штампање, али је био ред да Комисија бар потврди постојање тих радова) радова из области Опште књижевности, а Комисија је пропустила да каже да имам и 2 (заправо барем 3 – рад о паралели између драма Душана Ковачевића и Христа Бојчева такође је прихваћен за штампу) рада из области Упоредног проучавања јужнословенских књижевности. Мени је познато да Упоредно проучавање јужнословенских књижевности на Департману за српску и компаративну књижевност у Нишу подразумева проучавање хрватске и македонске књижевности, али то не искључује словеначку и бугарску из јужнословенских књижевности. Штавише, сматрам да је Комисија у чињеници да имам радове из ових књижевности требало да види прилику да се предмет Упоредно проучавање јужнословенских књижевности у будућности прошири и обогати, посебно када се има у виду дугогодишња присна сарадња између Филозофског факултета у Нишу и Великотрновског универзитета у Бугарској. Комисија је, дакле, приметила да изабрани кандидат 'прати дешавања у области јужнословенских књижевности' (није јасно на основу чега), али пренебрегава чињеницу да ја из те области имам радове, а један члан Комисије је такође упознат и са чињеницом да имам написано дуже истраживање о српској, хрватској и бугарској џинс-прози, те је о томе, кад смо код праћења дешавања требало обавестити и друге чланове",

Комисија сматра неоправданим јер је неутемељен у Извештају о избору кандидата. Образложење:

1. Нетачно је да је Комисија пропустила да „потврди постојање” радова које су кандидати навели у својим пријавама. На страни 10. *Извешџаја*, у прегледу научног и стручног рада Саве Стаменковића, стоји:

„**НАПОМЕНА:** Кандидат је приложио и два рада категорисана као М14:

1 - Стаменковић, Сава. 2016. *Лудило и Балкан у џранзиџији: „Урнебесна џраџедија” Душана Ковачевића и „Пуковник џџиџа” Христџа Бојчева*. Рад прихваћен за публикување у зборнику *Балканиџе – език, исџиорџа, кулџура: џиом 5*. ВТУ: Велико Търново.

2 - Стаменковић, Сава. 2016. *Релиџија „Земљоморја“ Урсуле Лејвин*. Рад прихваћен за публикување у зборнику *Умеџносџи и конџексџи: Релиџија у умеџничким делима*, зборнику радова са међународног научног симпозијума одржаног 25. 9. 2015. у Нишу. Ур. Драган Жунић, Сава Стаменковић и Биљана Ћирић. Центар за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Нишу: Ниш.

Међутим, како они не садрже потпуне податке који се траже по Правилнику о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу (пре свега, годину објављивања публикације, број свеске, број серије, број страница и ИСБН/ИССН број), не могу се узети у обзир.”

И у случају свих осталих кандидата Комисија је поступила на исти начин. Тако, на страни 25. *Извешџаја*, у прегледу научног и стручног рада Милене Станковић, пише:

„**НАПОМЕНА:** Кандидаткиња је приложила и два рада категорисана као М33 уз потврду да су радови прошли одговарајуће рецензије, да су прихваћени за штампу, те да ће бити објављен:

1 - Станковић, Милена. „Интертекстуалност и Илија И. Вукићевић“, у: *Поеџика срџској реализма*, зборник радова са научног скупа одржаног 5. децембра 2015. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, Београд.

2 - Станковић, Милена. „Постмодернистичка теорија интертекстуалности и Илија И. Вукићевић“, у: *Наука и савремени универзиџетџи* 5, зборник радова са научног скупа одржаног 13. и 14. новембра 2015. године на Филозофском факултету Универзитета у Нишу.

Међутим, како они не садрже потпуне податке који се траже по Правилнику о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу (пре свега, годину објављивања публикације, број свеске, број серије, број страница и ИСБН/ИССН број), не могу се узети у обзир.”

2. Комисија сматра да је диспут у вези са тим шта припада/не припада области Опште књижевности излишан у контексту одговора на приговор Саве Стаменковића јер је област *Опште књижевности*, као и критеријум припадности одређених књижевних дела датом корпусу, јасно одређен у књижевнотеоријским уџбеницима.

У погледу наставне области *Опште књижевности* на Филозофском факултету у Нишу, поређењем са акредитованим курикулумима предмета *Опште књижевности* Основних академских студија србистике (доступно на <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/75-predmeti-oas-srbistika-2014>) и Мастер студија филологије (доступно на: <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/168-predmeti-mas-filologija-2014>), произилази да **Сава Стаменковић има 1 (један) рад** који припада овој предметној области: „Сусрет маргина у „Пољупцу жене паука“ М. Пуиг” (курикулум *Постмодерна проза*, Мастер академске студије филологије, Модул Српска и компаративна), **исто колико и Милена Станковић** („Артифицијелна стварност у роману *Голманов снџах од ђенала* Петера Хандкеа,” курикулум *Постмодерна проза*, Мастер академске студије филологије, Модул Српска и компаративна).

3. Нетачна је тврдња подносиоца приговора Саве Стаменковића да „изабрани кандидат“, прецизније кандидат предложен за избор у звање асистента, Милена Станковић, нема ниједан рад из Јужнословенских књижевности. Неоспорна је чињеница да су сви научни радови кандидаткиње Милене Станковић засновани на компаративном, интертекстуалном, имаголошком приступу делима српских, светских и јужнословенских писаца у различитим књижевним раздобљима, односно, на упоређивању различитих теоријско-естетских и књижевних пракси од романтизма до постмодерне. На тај начин, научни радови кандидаткиње Милене Станковић значајно доприносе проширивању основног задатка упоредног проучавања јужнословенских књижевности као дисциплине која се превасходно бави проучавањем књижевних појава и њихових одјека у другим срединама као интерлитерарним и интеркултуралним истраживањима. Свакако, није на одмет указати на чињеницу да Упоредно проучавање јужнословенских књижевности (Јужнословенска компаративистика) не искључује из свог истраживачког домена српску књижевност, напротив. Проучавање типолошких сродности, узајамних веза и односа између српске и других књижевности (јужнословенске, светске) не само да је легитимно, него је чак и пожељно за ужу научну област за коју се кандидат по расписаном конкурс бира у одређено звање.

Стога су наводи подносиоца приговора Саве Стаменковића да Упоредно проучавање јужнословенских књижевности у свој истраживачки корпус укључује само македонску, бугарску, хрватску и словеначку књижевност непотпуни и научно неприхватљиви, као што је и нетачан навод да „Упоредно проучавање јужнословенских књижевности на Департману за српску и компаративну књижевност у Нишу подразумева проучавање хрватске и македонске књижевности“, јер је предмет Упоредно проучавање јужнословенских књижевности на Департману за српску и компаративну књижевности Филозофског факултета Универзитета у Нишу, суштински, заснован на проучавању књижевних кретања од појединачног (национална, српска књижевност) ка општем (хрватска, македонска, делимично словеначка и бугарска и новије јужнословенске књижевности) у распону од 18. до краја 20. и почетка 21. века.

4. Сава Стаменковић, дипломирани филолог за књижевност и српски језик и студент Докторских студија филологије даље наводи да је:

„Комисија, дакле, приметилa да изабрани кандидат `прати дешавања у области јужнословенских књижевности`, али да му „није јасно на основу чега“.

Комисија се сматра дужном, иако је то очигледно и на основу написаног *Извештаја*, да подносиоцу приговора још једном укаже на то да поред горепомнутих карактеристика научних радова, кандидаткиња Милена Станковић у часопису *Philologia Mediana* (год. VII, број 7, Ниш, Филозофски факултет у Нишу, 573–576.) има објављену књижевну критику „Еликсир македонске љубавне лирике“ о награђеној антологији македонског љубавног

песништва „Од чежње до ероса“, коју су приредили Весна Мојсова-Чепишевска и Иван Антоновски.

5. Следећи приговор Саве Стаменковића:

„Један члан Комисије је такође упознат и са чињеницом да имам написано дуже истраживање о српској, хрватској и бугарској џинс-прози, те је о томе, кад смо код праћења дешавања требало обавестити и друге чланове.”

Комисија одбацује као ирелевантан за избор сарадника за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Ойциџа књижевност* и *Уџоредно љроучавање јужнословенских књижевности*) из следећег разлога: у Правилнику о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу, у делу који се односи на избор сарадника, члан 50, став 5, стоји: „Извештај комисије садржи биографске податке о кандидатима, податке о досадашњем образовању и научном и стручном раду, мишљење о научном и стручном раду, податке о досадашњем ангажовању у наставним и другим активностима, мишљење о склоности и способности за наставни и научни рад, за сваког пријављеног кандидата, као и предлог за избор једног кандидата у одговарајуће звање.”

Дакле, нигде се не наводи да *Извештај комисије* треба да садржи оно што поједини њени чланови знају о кандидатима, мимо документације која је наведена у Конкурсу.

Подсећамо, у Конкурсу које је објављен 7. 6. 2016. године у *Народним новинама* и на веб порталу Филозофског факултета Универзитета у Нишу (<http://www.filfak.ni.ac.rs/konkursi>) наглашено је да:

„Кандидати за избор сарадника подносе пријаву на конкурс у штампаном и електронском облику. Образац за пријаву преузима се са веб портала Факултета <http://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/category/186-obraci-izbor-u-zvanja> или у Служби за опште и правне послове Факултета. Уз пријаву подносе и следећа документа: биографију, библиографију, радове, оверену фотокопију дипломе о високој школској спреми, оверену фотокопију дипломе о одговарајућем магистеријуму заједно са потврдом о прихваћеној теми докторске дисертације или уверење о уписаним докторским академским студијама. Конкурсни материјал може се доставити и у електронској форми (на CD-у).”

Према томе, оно што поједини чланови Комисије знају о кандидатима, ирелевантно је за *Извештај*, с обзиром на то да се ни у једном законском акту ова сазнања нити помињу, нити наводе као индикатори смисла и способности за наставни рад и способности за научноистраживачки развој сарадника.

III

1. Приговор Саве Стаменковића у вези са неузимањем у разматрање његовог Истраживања за дисертацију I и Истраживања за дисертацију II није уважен из разлога што се Комисија руководила *Правилником о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, делом који се односи на избор сарадника, чланом 50, те је искључиво узимала у разматрање документацију која је тражена у Конкурсу. Из овог угла констатујемо да кандидат нема пријављену тему докторске дисертације из уже научне области Српска и компаративна књижевност (*Ойциџа књижевност* и *Уџоредно љроучавање јужнословенских књижевности*) што јесте податак релевантан за избор сарадника.

2. Приговор Саве Стаменковића:

„Напомена Комисије да се моји радови тичу жанра и маргине (мада Мануел Пуиг и Томас Бернхард, те Елин Пелин свакако не спадају у ту категорију) такође је нејасна”,

Комисија одбацује из следећег разлога:

а) Нисмо оспорили чињеницу да Мануел Пуиг припада наставној области *Ойциџе књижевности*;

б) о Томасу Бернхарду се може расправљати, али Елин Пелин (Димитар Иванов Стојанов) ни у ком случају не припада наставној области *Ойциџе књижевности*;

3. Комисија је, наводећи своје мишљење, а у складу са Правилником, закључила следеће:

„Научни радови Саве Стаменковића обухватају области опште и српске књижевности, односно област упоредног проучавања јужнословенских књижевности. У њима је јасно истакнута ауторова интенција за превасходним проучавањем жанровских (нарочито СФ) као и маргинализованих текстова, те њихово компаративно сагледавање према седмој уметности (филму)” (14. стр.).

Указивањем на ауторову интенцију за превасходним проучавањем жанровских (нарочито СФ) текстова, Комисија је истакла чињеницу да се део научних радова Саве Стаменковића бави феноменима и проблемима везаним за СФ жанр. Одредница „маргинализовани текстови” односи се на то да се већина научних радова Саве Стаменковића бави књижевним остварењима која не улазе у наставну област Опште књижевности.

4. Следећи приговор Саве Стаменковића:

„Бављење жанром научне фантастике такође, сматрам, може бити предност и услов за ширење и богаћење предмета из области Опште књижевности – могли би се нпр. увести такви предмети, пошто они већ постоје на неким универзитетима у Србији”,

Комисија одбацује из следећих разлога:

Студијски програми Основних академских студија србистике и Мастер академских студија филологије, самим тим што су акредитовани, испунили су све услове везане за мобилност студената, у смислу да су у довољној мери компатибилни са сродним студијским програмима у земљи, региону и свету. Комисији је потпуно ирелевантно то што Сава Стаменковић, дипломирани филолог за књижевност и српски језик и студент Докторских студија филологије сматра да је његово бављење жанром научне фантастике предност и услов за ширење и богаћење предмета из уже научне области Српска и компаративна књижевност (*Ойшџџа књижевносџ и Уџоредно ђроучавање јужнословенских књижевносџи*).

Статут Филозофског факултета у Нишу, у члану 85, наводи: „Веће департмана чине сви наставници који су у радном односу на Факултету, а распоређени су на департману.” Дакле, Веће департмана, по Статуту, не чине и сарадници. То је веома битно, јер се у делу који се тиче описа послова које Веће департмана обавља, под редним бројем 1 истиче: „Припрема предлог студијских програма основних, мастер, специјалистичких и докторских студија за Наставно-научно веће Факултета.” Према томе, кандидати који су се јавили на Конкурс за избор сарадника у звање асистент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Ойшџџа књижевносџ и Уџоредно ђроучавање јужнословенских књижевносџи*) не могу да предлажу, проширују или било како мењају курикулуме из ма које наставне области, све док не постану чланови Већа департмана, односно наставници, тј. буду изабрани у звање доцент.

5. Приговор Саве Стаменковића:

„Место асистента из Књижевности за децу на Филозофском факултету, колико је мени познато, такође је непопуњено, те упознатост са том облашћу за Департман може бити само плус”,

Одбачен је из следећег разлога:

Уколико се погледају акредитоване Књиге предмета, на већ наведеној адреси, видеће се да предмет *Књижевносџ за децу* има и свог наставника и свог сарадника. Најзад, конкурс је расписан за место сарадника на предметима *Ойшџџа књижевносџ* и *Уџоредно ђроучавање јужнословенских књижевносџи*, а не на предмету *Књижевносџ за децу*.

IV

Приговор Саве Стаменковића у вези са бодовањем радова кандидата пријављених на конкурс за избор сарадника за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Ойшџџа књижевносџ* и *Уџоредно ђроучавање јужнословенских књижевносџи*), у којем се

начин бодовања који врши ова Комисија упоређује са начином бодовања других комисија, у оквиру других конкурса, одбачен је најпре из следећег разлога:

Комисија се стриктно придржавала *Упутства за писање извештаја о кандидатима за избор у звање сарадника*, у којима, између осталог, стоји:

„Приликом навођења категорије публикација консултовати релевантне правилнике, као и листе категоризованих публикација релевантних Матичних научних одбора (категоризацију часописа, бодовање публикација при евалуацији научних пројеката, податке доступне на КоБСОНу, и слично и слично). Линк за КоБСОН страницу http://kobson.nb.rs/nauka_u_srbiji/kategorizacija_casopisa_33.html”.

Такође, бодовање радова СВИХ кандидата је у *Извештају* спроведено доследно.

V

Следећи приговор:

„Нејасно је и бодовање појединих радова. Комисији је тако достављен податак да Центар за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Нишу тражи за зборнике припремане у сарадњи са УГ „Литера“ 4 бода (јер има све предуслове за такво бодовање), али Комисија бира да им додели један бод. Зборници припремани у сарадњи са Великотрновским универзитетом у другим пријавама и извештајима носе и 4 бода, овде им је додељен”,

Комисија одбацује из следећег разлога: то што „Центар за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Нишу тражи за „зборнике припремане у сарадњи са УГ *Литера* 4 бода,” тачније, категорију М14, није било обавезујуће за Комисију јер у тренутку писања *Извештаја* надлежни Матични одбор НИЈЕ (још увек) дао своју сагласност да ови зборници буду тако категоризовани, дакле, као тематски зборници међународног значаја. По истом принципу бодовани су и зборници објављени у сарадњи са Великотрновским универзитетом, односно зборници са НИСУН-а, који су такође у процесу категоризације као М14, али који, још увек, немају ту одлуку надлежног Матичног одбора.

Понављамо, најважније је то да је Комисија **по истом критеријуму бодовала радове СВИХ кандидата**, што се види и из самог Извештаја.

Подсећамо да, на основу упутства *Правилника*, свака „Комисија гарантује тачност категоризације публикација” и, у складу са тим, свака комисија је одговорна за начин на који је та категоризација извршена. Зато, ова комисија сматра непримереним и неодговорним тумачења категоризација које су вршиле друге комисије, посебно ако се има у виду да подносилац приговора није навео ниједан конкретан документ.

VI

Приговор Саве Стаменковића, дипломираног филолога за књижевност и српски језик и студента Докторских студија филологије:

„Комисија наводи да је изабрани кандидат у предности у односу на мене јер је завршио мастер студије. Изабрани кандидат је морао да заврши мастер студије како би уписао докторске. Како сам завршио студије по старом програму, имао сам право директног уписа докторских студија, што ми је од професора Департмана за српску и компаративну књижевност и саветовано. Подсећам да је Скупштина Републике Србије у складу са чланом 127. Закона о високом образовању изједначила дипломе стечене према прописима који су важили пре доношења Закона о високом образовању са новим мастер дипломама, те да у том смислу не сме бити дискриминације.”, одбачен је из следећих разлога:

1. Нетачна је тврдња Саве Стаменковића, дипломираног филолога за књижевност и српски језик и студента Докторских студија филологије, о његовој дискриминацији с обзиром на то да је Комисија навела да је кандидат предложен за избор сарадника у звање *асистент* завршио Мастер академске студије, а Сава Стаменковић није. Комисија нити јесте, нити је могла да доведе у питање члан 127. Закона о високом образовању, из простог разлога јер је Сава Стаменковић то своје право искористио уписом докторских студија.

2. Приликом изношења мишљења о квалификацијама кандидата за обављање послова сарадника на предметима за које је расписан конкурс, Комисија се руководила *Правилником о избору наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, где у члану 46. јасно пише: „већи број положених испита на мастер или докторским студијама; виша просечна оцена у току студија, и више оцене из релевантних предмета уже научне области за коју се бира.”

То значи да кандидат који је предложен за избор, како је и наведено у *Извештају*, не само да има више просечне оцене на свим нивоима студирања, већ и да је завршио читав један ниво студија више од Саве Стаменковића, и то са просечном оценом 10, те да има значајно више положених релевантних предмета уже научне области.

VII

Приговор Саве Стаменковића у вези са навођењем годишта кандидата, приликом чега је он, наводно, дискриминисан, није оправдан јер се, по *Правилнику о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, у делу који се односи на избор сарадника, дужина студирања сматра податком релевантним за избор кандидата по конкурс.

Комисија у *Извештају* констатује чињенично стање да „Сава Стаменковић има већи број радова, што је и разумљиво с обзиром на то да је 1983. годиште, наспрам Милене Станковић, која је 1988. годиште“ (35. стр.). Дакле, Комисија не „види као недостатак године“, нити годиште кандидата узима као пресудан „фактор за небирање у звање“, како Сава Стаменковић наводи.

Подсећамо, у *Правилнику о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, у делу који се односи на избор сарадника, члан 50, став 5, стоји да биографије кандидата представљају једну од ставки на основу којих комисије састављају свој извештај: „Извештај комисије садржи **биографске податке о кандидатима**, податке о досадашњем образовању и научном и стручном раду, мишљење о научном и стручном раду, податке о досадашњем ангажовању у наставним и другим активностима, мишљење о склоности и способности за наставни и научни рад, за сваког пријављеног кандидата, као и предлог за избор једног кандидата у одговарајуће звање.”

У том смислу, дакле као биографски податак, а не као „фактор за небирање у звање,” Комисија је навела године рођења ОБА КАНДИДАТА.

VIII

Следећи приговор Саве Стаменковића у вези са нетачним рачунањем година студирања:

„Године студирања су нетачно рачунате. Моје студирање је заокружено на 8 (уместо на 7, што би математички било тачније), док је више од 5 година студирања на основним студијама изабраног кандидата нетачно заокружена на 4”,

Комисија одбацује из следећих разлога:

1. Сава Стаменковић је у оквиру Пријаве на конкурс, која је примљена на Филозофском факултету у Нишу 15. 6. 2016. године, и заведена под бр. 192/6, навео да је година уписа Студијског програма књижевност и српски језик 2003, а да је година завршетка 2011. Дакле, кандидат је основне академске студије завршио за осам година.

2. Милена Станковић је, на основу података из Пријаве на конкурс, Основне академске студије србистике уписала школске 2008/2009. године. Дакле, студије су кренуле 1. 10. 2008. године. Милена Станковић је Основне академске студије србистике завршила 8. 7. 2013. године. Од 1. 10. 2008. до 8. 7. 2013, нема ни пуних пуних пет година, а камоли више од пет година студирања, како Сава Стаменковић наводи. Да би било пуних пет година, неопходно је да дан завршетка студија буде 1. 10. 2013. или касније.

IX

Оправдање Саве Стаменковића у вези са неподношењем потпуне конкурсне документације:

„Просек оцена на докторским студијама нисам доставио јер сам очекивао да он буде уписан на уверењу о уписаним докторским студијама, како је то раније био случај. У овом случају затајила је Служба за мастер и докторске студије, не ја”,

Комисија не сматра релевантним јер:

1. У тексту Конкурса стоји следеће: „Кандидати за избор сарадника подносе пријаву на конкурс у штампаном и електронском облику... Неблаговремено приспеле пријаве и пријаве без комплетне документације неће бити разматране.”

Према томе, кандидати су у обавези да доставе сву потребну документацију назначену у тексту конкурса. Непотпуну документацију Комисија не узима у разматрање. Ипак, у жељи да што објективније вреднује рад сваког кандидата и да ниједног кандидата по расписаном конкурс у било који начин не оштети, Комисија је, иако то није морала, по пријему Приговора Саве Стаменковића, од Службе за мастер и докторске студије Филозофског факултета Универзитета у Нишу добила тражени податак о просечној оцени Саве Стаменковића на докторским студијама, а који није био благовремено достављен. Подносилац приговора Сава Стаменковић је у току докторских студија остварио просечну оцену 9,56, док је кандидаткиња Милена Станковић у току докторских студија остварила просечну оцену 9,86.

Дакле, и у овој тачки кандидаткиња Милена Станковић је у предности у односу на подносиоца приговора Саву Стаменковића.

2. Пошто је у члановима VII и VIII овог Одговора на приговор Саве Стаменковића било речи о дужини студирања и оствареном успеху, Комисија сматра да је неопходно поново истаћи неке чињенице о кандидату изабраном по конкурс у, које се налазе у *Извештају*. Дакле:

- Милена Станковић је основне студије завршила са просечном оценом 9,77;
- Милена Станковић је мастер студије завршила са просечном оценом 10;
- Милена Станковић на докторским студијама има просечну оцену 9,86.
- Милена Станковић је добитник награде коју Филозофски факултет у Нишу додељује студенту Филозофског факултета који је постигао најбољи успех на студијском програму Србистика у школској 2010/2011. години;
- Милена Станковић је добитник награде коју Филозофски факултет у Нишу додељује најбољем дипломираном студенту основних академских студија на студијском програму Србистика у школској 2012/2013. години;
- Милена Станковић је добитник награде коју Филозофски факултет у Нишу додељује најбољем дипломираном студенту мастер академских студија на студијском програму филологија модул српска и компаративна књижевност у школској 2013/2014. години;
- Милена Станковић је добитник награде коју Филозофски факултет у Нишу додељује најбољем дипломираном студенту мастер академских студија у школској 2013/2014. години;
- Милена Станковић је добитник награде Сребрни знак Универзитета у Нишу коју Универзитет у Нишу додељује најбољем студенту који је завршио мастер академске студије Универзитета у Нишу у школској 2013/2014. години.

X

Приговор Саве Стаменковића:

„Даље, не видим како су саопштења изабраног кандидата на научним скуповима релевантнија у односу на моја, када се већином и не односе на ужу научну област која се тиче

конкурса. Исто се односи и на научне радове. Без обзира на став Комисије о квалитету мојих радова, радови из потпуно других области не могу бити релевантнији за избор по овом конкурс. Пројекат српског реализма такође не може бити испред пројекта о јужнословенским књижевностима, нити може представљати фактор за избор по овом конкурс”,

Комисија не сматра оправданим. Разлози су следећи:

1. Пошто већина научних радова Саве Стаменковића представља реферате штампане у целисти са научних скупова, Комисија сматра да је и по овом сегменту приговора дала свој одговор у члану II овог Одговора на приговор. Комисија напомиње и то да је у *Извештају*, код индикатора који се тиче: већег броја саопштења на међународним и домаћим научним скуповима и конференцијама, или ближа релевантност објављених радова за предмете уже научне области за коју се сарадник бира, по броју саопштења, првенство дала Сави Стаменковићу, али да је мишљења да су саопштења кандидата предложеног за избор сарадника у звање асистент, релевантнија за предмете уже научне области: „Иако Сава Стаменковић има више саопштења на међународним скуповима, саопштења Милене Станковић су релевантнија за предмете уже научне области за коју је расписан конкурс” (35 стр.).

XI

Приговор Саве Стаменковића у вези са ангажовањем кандидата Милене Станковић на пројекту српског реализма:

„Пројекат српског реализма такође не може бити испред пројекта о јужнословенским књижевностима, нити може представљати фактор за избор по овом конкурс”,

Одбачен је из следећих разлога:

1. Комисија сматра изузетно битним и значајним то што је Милена Станковић учесник пројекта *Поеџика српског реализма* (178025) Министарства просвета, науке и технолошког развоја РС. Подсећамо, наставници и сарадници који раде на факултетима, статус научног истраживача добијају учешћем на пројектима које финансира РС. Да би се факултети акредитовали и као научне, а не једино наставне, институције, неопходно је да њихови наставници и сарадници буду учесници пројекта које финансира РС. Учесћем на пројекту потврђују се научне компетенције наставника и сарадника, јер стручне комисије Министарства и Матични одбори ригорозно проверавају и оцењују научни рад кандидата. Колико је ово битно сведочи и чињеница да *Правилник о избору у звања наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*, у члану 6, као један од минималних услова које наставник треба да испуни да би био изабран у звање **ванредни професор** (дакле, не доцент, акамоли сарадник) наводи: „7. руковођење или учешће у научним пројектима, или оригинално стручно остварење (пројекат или студија или патент или оригинални метод и слично).”

Као што се види из овог минималног услова који наставник треба да испуни да би био изабран у звање **ванредни професор**, нигде није наведено да пројекат мора да буде у вези са ужом научном (или предметном) облашћу за коју се наставник бира. Отуда Комисија сматра да пројекти на којима кандидати пријављени на Конкурс за избор сарадника у звање асистент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Општа књижевност, Упоредно проучавање јужнословенске књижевности*), такође не морају бити везани за предметну област за коју је расписан конкурс. (Напомињемо да Српски реализам потпада под ужу научну област Српска и компаративна књижевност). Ипак, учешће кандидата на пројектима које финансира РС јесу значајни и битни показатељи смисла и способности за научноистраживачки рад и развој кандидата.

2. У свом *Приговору* Сава Стаменковић не наводи, како то чини у пријави на конкурс, статус који има на пројекту Великотрновског универзитета „Центрове и периферије на Балканите”. Према сазнањима из пријаве на Конкурс, Сава Стаменковић је ВОЛОНТЕР на

наведеном пројекту. Правилници Републике Србије којима се дефинише област научноистраживачког рада, НЕ ПОЗНАЈУ категорију волонтера на пројекту.

Конкретно, Правилник о поступку, начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача („Сл. гласник РС,” бр. 24/2016), у делу *I Основне одредбе*, у члану 2, истиче: „Право на стицање научних, односно истраживачких звања као и на реизбор у звање имају сва лица која испуњавају услове прописане законом којим се уређује научноистраживачка делатност (у даљем тексту: Закон) и овим правилником, као и наставници и сарадници високошколских установа.”

У делу *II Истраживачка и научна звања истраживача*, у члану 6, наведено је: „У зависности од остварених резултата у научноистраживачком раду, кандидат може, у складу са законом и овим правилником, стећи истраживачко звање: истраживач – приправник и истраживач – сарадник и научно звање: научни сарадник, виши научни сарадник и научни саветник.”

Дакле, нигде се не помиње категорија истраживач – волонтер.

3. Комисија подсећа на оно што је написано у Извештају, а то је да је Милена Станковић:

а) у периоду од 1. 03. 2016 до 31. 5. 2016. у својству сарадника учесница пројекта „Да те цео свет разуме“ (трећи циклус бесплатног тромесечног учења српског језика путем скајпа за омладину из дијаспоре), који је Центар за српски као страни и нематерњи језик Филозофског факултета у Нишу реализовао у сарадњи са Канцеларијом за сарадњу са дијаспором града Ниша, а под покровитељством Управе за сарадњу са дијаспором и Србима у региону Министарства спољних послова Републике Србије;

б) у периоду од 1.9. 2015. до 31. 1. 2016. у својству сарадника, учесница пројекта *Развој оштрих стандарда књижевности за српски као нематерњи језик за крај првог, другог и трећег циклуса образовања* који је Центар за српски као страни и нематерњи језик реализовао у сарадњи са Заводом за вредновање квалитета образовања и васпитања Републике Србије а уз финансијску подршку Фондације за отворено друштво из Београда.

Имајући све ово у виду (ставове изречене под 1, 2 и 3 ово дела Одговора), Комисија је првенство дала, и по овом индикатору, Милени Станковић.

ХП

Приговор Саве Стаменковића:

„Такође се наводи да је изабрани кандидат у предности у односу на мене када је у питању настава. Изабрани кандидат је био демонстратор на предметима који се тичу српске књижевности 18. и 19. века, што нема додирних тачака са областима које се тичу овог конкурса. С друге стране, ја у Великом Трнову држим наставу српског и хрватског језика, што подразумева и рад на текстовима из хрватске књижевности, а то свакако има везе с облашћу Јужнословенских књижевности”,

Комисија одбацује из следећих разлога:

1. Милена Станковић је одлуком Већа Департмана за српску и компаративну била ангажована:

а) 2014/2015, јесењи семестар, као демонстратор у извођењу наставе на Департману за српску и компаративну књижевност Филозофског факултета Универзитета у Нишу, на предмету Српски романтизам;

б) 2014/2015, пролећни семестар, као демонстратор у извођењу наставе на Департману за српску и компаративну књижевност Филозофског факултета Универзитета у Нишу, на предметима Српски предромантизам, Српски реализам и Српска комедија 19. века.

Одлуку о ангажовању Милене Станковић, Веће Департмана је донело у складу са одредбама Статута Филозофског факултета у Нишу, члан 85, став 4, где се наводи да: „Веће департмана обавља следеће послове: 4. предлаже мере за подстицање развоја изразито успешних и даровитих студената.”

Дакле, Милена Станковић је, као изразито успешан и даровит студент, што је истакнуто како у *Извештају*, тако и у овом *Одговору*, била ангажована као демонстратор ради подстицања њеног даљег развоја.

2. С друге стране, Наставно-научно веће Филозофског факултета у Нишу, на седници одржаној 17. фебруара 2016. године, након разматрања предлога Већа Департмана за српски језик, а сагласно члану 81. Статута Факултета, спроведене расправе и гласања, донело је одлуку (број: 72/1-11-01), да се Сава Стаменковић именује за **лектора за српски језик** на Универзитету „Св. св. Кирил и Методиј“ у Великом Трнову (Бугарска) за школску 2016/2017. годину.

НАПОМЕНА: Комисија примећује нелогичност у томе како Сава Стаменковић у својој пријави, као професионални статус/радно место наводи: „**Лектор за српски и хрватски језик**, књижевност и културу”, иако је, на предлог Департмана за српски језик, Наставно-научно веће Филозофског факултета у Нишу њега именovalo за лектора за **СРПСКИ ЈЕЗИК**.

Комисија сматра да је радно искуство Милене Станковић релевантније за расписани конкурс, од онога Саве Стаменковића. Иако Милена Станковић није била ангажована као демонстратор на предметима *Општи књижевности* и *Упоредно проучавање јужнословенске књижевности*, она је, ипак, радила у оквиру уже научне области Српска и компаративна књижевност. Сава Стаменковић је своје радно искуство стекао под окриљем сасвим друге, за конкурс ирелевантне уже научне области: Српски језик.

ЗАКЉУЧАК:

Детаљном анализом Приговора Саве Стаменковића, дипломираног филолога за књижевност и српски језик и студента Докторских академских студија филологије, Комисија за писање извештаја за избор сарадника у звање асистент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Општи књижевности* и *Упоредно проучавање јужнословенских књижевности*) показала је:

а) да је Приговор Саве Стаменковића, у начелу и у појединостима, **неутемељен**, како у *Извештају* комисије, тако и у важећим законским актима;

б) да је Комисија, приликом предлога да се Милена Станковић **ИЗАБЕРЕ** у звање асистент за ужу научну област Српска и компаративна књижевност (*Општи књижевности*, *Упоредно проучавање јужнословенских књижевности*), поступила у складу са законским одредбама и *Правилником о избору у звање наставника и сарадника Филозофског факултета у Нишу*.

Комисија за писање извештаја:

Доц. др Дејан Милутиновић

Доц. др Данијела Костадиновић

Проф. др Душан Живковић

ИЗДВОЈЕНО МИШЉЕЊЕ
